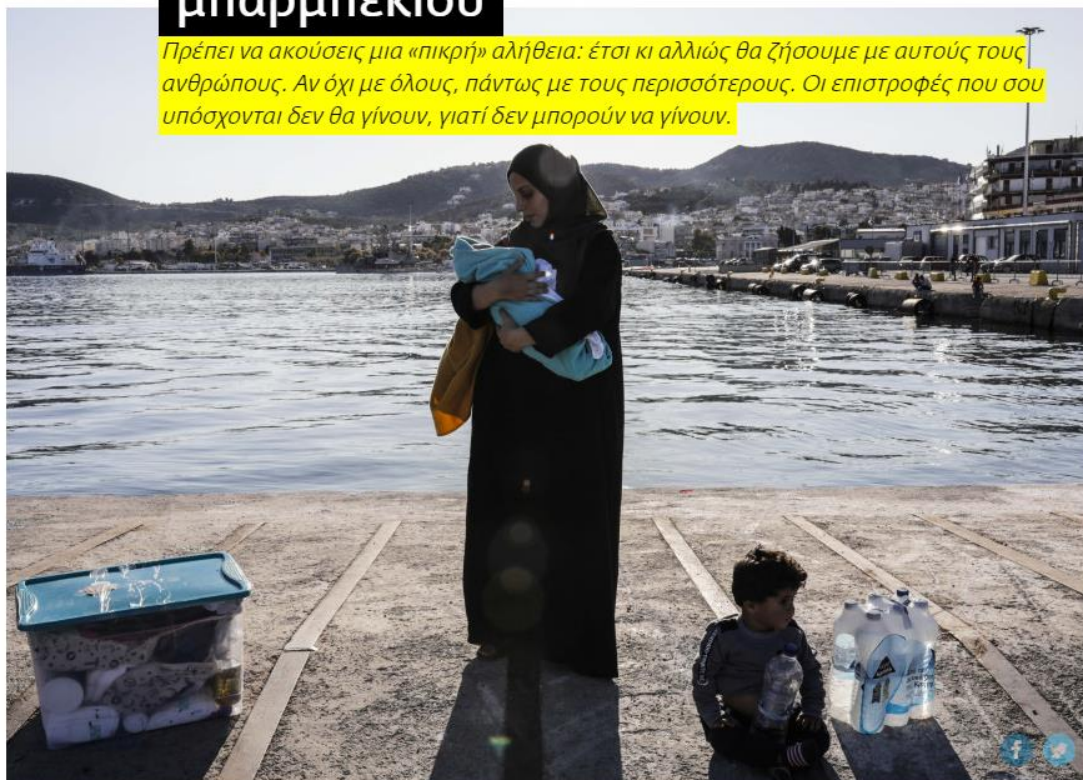

Κ. Παπαϊωάννου

Σ' εσένα που φοβάσαι: Ένα γράμμα τώρα που έσβησαν τα κάρβουνα στο μπάρμπεκιου

Πρέπει να ακούσεις μια «πικρή» αλήθεια: έτσι κι αλλιώς θα ζήσουμε με αυτούς τους ανθρώπους. Αν όχι με όλους, πάντως με τους περισσότερους. Οι επιστροφές που σου υπόσχονται δεν θα γίνουν, γιατί δεν μπορούν να γίνουν.

Να έχεις εμπιστοσύνη στον πολιτισμό σου. Δεν τον αντιπροσωπεύουν οι περικεφαλαίες και οι ασπίδες που διώχνουν πούλμαν με παιδάκια, τα μπάρμπεκιου στα κάγκελα και οι φωνές του μίσους. Ίσα-ίσα, αυτά τον αλλοιώνουν, αυτά τον απειλούν... Φωτο: Getty Images/Ideal Image/LIFO

Δεν γράφω σ' εσένα με την περικεφαλαία που φύλαγες την είσοδο της Νάουσας, εσύ έχεις καεί. Να είσαι καλά, μας έκανες να γελάσουμε, αλλά, φίλε, δεν σώζεσαι. Δεν γράφω στους πεντέξι στις Σέρρες που σταμάτησαν για λίγο τους πρόσφυγες στα διόδια. Ούτε στον πατριώτη στη Σκύδρα που απειλούσε να πάρει τα όπλα και τα κανάλια τον έκαναν είδηση, κρύβοντας ότι ήταν οργανωμένος χρυσαυγίτης.

Γράφω σ' εσένα που φοβάσαι και στέκεσαι πίσω από τις γρίλιες ή στο μπαλκόνι ανήσυχος. Γράφω σ' εσένα που το συζητάς στο καφενείο και στην αγορά, στο φροντιστήριο αγγλικών καθώς περιμένεις τα παιδιά σου, στο δημοτικό πάρκο ή στην πλατεία. Που ακούς κάθε μέρα μια νέα φήμη. Ότι πρώτα θα φέρουν λίγους, αλλά αργότερα θα έρθουν χιλιάδες μετανάστες στην πόλη. Ότι τα μισά παιδιά στην τάξη θα είναι μουσουλμάνοι. Ότι θα χτιστούν παντού τζαμιά. Ότι ανάμεσά τους είναι μέλη του ISIS. Ότι τρώνε σκυλιά και γάτες. Ότι θα απαγορευτεί το χοιρινό. Ότι τα κορίτσια μας δεν θα μπορούν να κυκλοφορήσουν.

Σ' εσένα γράφω, λοιπόν, που φοβάσαι. Που είσαι θυμωμένος. Και σου τη δίνει να σε λένε από πάνω ακροδεξιό και φασίστα. Που σε στιγματίζουν οι βλακείες με τα μπάρμπεκιου και τα χοιρινά. Το ξέρεις ότι αυτά είναι ακρότητες, αλλά, μεταξύ μας, είσαι ζορισμένος και τους νιώθεις λίγο τους ακραίους.

Ξέρω ότι είσαι έξαλλος. Άλλα σου έλεγαν, περίμενες να γυρίσουν όλοι στις χώρες τους, να «λυθεί» το προσφυγικό. Έλα όμως που το προσφυγικό και το μεταναστευτικό δεν «λύνονται», δεν είναι σαν τα κόκκινα δάνεια ή την ατμοπλοϊκή σύνδεση ενός νησιού.

Κάποιοι σε βρίζουν εκ του ασφαλούς. Σε κατηγορούν για σκατοψυχιά, για ρατσισμό. Σου λένε πως **οι άνθρωποι στη Μακεδονία ξεχάσανε γρήγορα ότι οι παπούδες τους ήταν πρόσφυγες**. Ότι ξεχάσανε πώς τους υποδέχτηκαν κι εκείνους πριν από 100 χρόνια, ότι τους λέγανε τουρκόσπορους. Πως οι εφημερίδες γράφανε για «αγέλη προσφύγων». Σου θυμίζουν ότι και τους Έλληνες που πήγαν στην Αμερική έτσι τους υποδέχτηκαν. Ότι τους λέγανε βρομιάρηδες. Και ότι **η εγκληματικότητα των Ελλήνων μεταναστών τα πρώτα χρόνια ήταν πολύ υψηλή**. Βαριά εγκληματικότητα. Και ότι δεν είναι απόλυτη αλήθεια το «όλοι εμείς πηγαίναμε νόμιμα, δεν ήμασταν λαθρομετανάστες». Γιατί **και παράνομα πήγαν πολλοί παπούδες μας στην Αμερική**.

Ξέρω ότι όλα αυτά δεν σε ενδιαφέρουν.
Δεν σε βοηθάνε. Και τι με νοιάζει
εμένα, θα πεις, αν το 1910 κάποιοι
Έλληνες στην Αμερική εγκλημάτησαν;
Πρέπει γι' αυτό να δεχτώ την
εγκληματικότητα των μεταναστών στο
χωριό μου; Εκατό χρόνια μετά; Όχι. Κι
έχεις δίκιο.

Ξέρω ότι είσαι έξαλλος. Άλλα σου
έλεγαν, περίμενες να γυρίσουν όλοι
στις χώρες τους, να «λυθεί» το

προσφυγικό. Έλα όμως που **το προσφυγικό και το μεταναστευτικό δεν «λύνονται», δεν είναι σαν τα κόκκινα δάνεια ή την ατμοπλοϊκή σύνδεση ενός νησιού**. Ξέρω, επίσης, ότι νιώθεις να αδικείσαι διπλά. Γιατί δεν είσαι αυτό που λένε. Έχεις μαζέψει και κουβέρτες και ρούχα και γάλα και τα έστειλνες στα νησιά. Έχεις δείξει ανθρωπιά. Αλλά γίνεται μια σύγκρουση μέσα σου. **Θες να φροντίσουν τα ασυνόδευτα παιδιά-πρόσφυγες, θες να βοηθήσεις τα γυναικόπαιδα, όμως την ίδια ώρα ανησυχείς για τους άντρες. Ανησυχείς για την κουλτούρα που φέρνουν μαζί τους**.

Έλα να δούμε τι σε φοβίζει. Και τι σε συμφέρει. Και μετά να δούμε πώς θα προχωρήσουμε. Γιατί πρέπει να ακούσεις μια «πικρή» αλήθεια: έτσι κι αλλιώς θα ζήσουμε με αυτούς τους ανθρώπους. Αν όχι με όλους, πάντως με τους περισσότερους. **Οι επιστροφές που σου υπόσχονται δεν θα γίνουν, γιατί δεν μπορούν να γίνουν. Και θα ζήσουμε και με άλλους που θα έρθουν. Γιατί θα συνεχίσουμε να έχουμε αφίξεις.** Κανένας δεν χαίρεται, δεν το διαλέξαμε. Έτσι έχει κάτσει η φάση, για να σ' το πω απλά. Οπότε πες τι σε φοβίζει και προσπάθησε να δεις λογικά τα πράγματα. **Ο «αγανακτισμένος» που ψήνει πανσέτες στα Διαβατά παίζει μπάλα στην πλάτη σου.** Σπεκουλάρει. Σε κοροϊδεύει. Είναι προς το συμφέρον σου να τον κάνεις στην άκρη αυτόν, να τον απομονώσεις.

Ξέρω ότι νιώθεις πως κανένας δεν συζητάει μαζί σου, πως σου επιβάλλονται καταστάσεις. Αλλά ξέρω, επίσης, ότι **το «όχι εδώ, να τους πάνε αλλού» δεν οδηγεί πουθενά.** Κι εσύ το έχεις μέσα σου το αίσθημα του δικαίου. Και δεν είναι αυτό δίκαιο για τα νησιά. Οπότε, κοίτα να συζητήσεις κάποιους όρους.

Πες ναι, να έρθουν κάποιοι, αλλά να δούμε τις συνθήκες διαμονής τους. Κι αν τώρα πρέπει να μένουν συγκεντρωμένοι για πρακτικούς λόγους, δώστε μας εγγυήσεις ότι μετά θα εγκατασταθούν κανονικά σε σπίτια. Όχι πολλοί μαζί. Πες «ναι», να έρθουν, αλλά ζήτα **τα παιδιά τους να πάνε σχολείο.** Πες «ναι» και απαίτησε να γίνουν και **τάξεις υποδοχής** για να είναι πιο ομαλή η ένταξή τους στην τάξη του παιδιού σου. Πες «ναι», γιατί πρέπει να φοβάσαι περισσότερο αν τα παιδιά αυτά δεν πάνε σχολείο και είναι όλη μέρα στον δρόμο με ένα κινητό. Πες «ναι» και **μακάρι να δουλέψουν σε τομείς της παραγωγής που νέκρωσαν από την εγκατάλειψη. Γιατί σε συμφέρει να δουλεύουν οι πρόσφυγες.** Και σε συμφέρει να ψωνίζουν στα μαγαζιά της πόλης. Και κοίτα, όταν έρθουν, **να αποκτήσετε επαφή. Να τους γνωρίσεις.** Κι αυτοί θα μάθουν από σένα κι εσύ έχεις να μάθεις από αυτούς. Και θα μπορείς τα προβλήματά σου να τα συζητάς μαζί τους. Γιατί, πίστεψέ με, **πρώτοι εκείνοι θα θέλουν να απομονώσουν όποιον σου δημιουργεί προβλήματα.** Γιατί πρώτοι εκείνοι θα θέλουν ηρεμία.

Και κάτι τελευταίο. Αφέσου στην ανθρωπιά που έχεις μέσα σου. Ημέρεψε. Και μην αφήνεις τους πονηρούς να επενδύουν στον φόβο σου. Να έχεις εμπιστοσύνη στον πολιτισμό σου. Δεν τον αντιπροσωπεύουν οι περικεφαλαίες και οι ασπίδες που διώχνουν πούλμαν με παιδάκια, τα μπάρμπεκιου στα κάγκελα και οι φωνές του μίσους. Ίσα-ίσα, αυτά τον αλλοιώνουν, αυτά τον απειλούν.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην έντυπη LiFO

ΔΕΙΤΕ ΑΚΟΜΑ

10.11.2019

Ο Ψωμιάδης ψήνει σουβλάκια στο ρατσιστικό μπάρμπεκιου έξω από προσφυγικό καταυλισμό στα Διαβατά

Απόψεις

Tags

υποδοχή και ένταξη προσφύγων

Μετεγκατάσταση προσφύγων

Μεταναστευτικό

Προσφυγικό

5794

37

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΗ